

Underbilag I.

**Till de nordiska parlamentsutskott som har att behandla förslagen
till nya patentlagar.**

Sedan de nordiska patentbesvärskommittéerna uppmanats att inkomma med en preliminär redogörelse för hur kommittéerna tänkt sig att en gemensam nordisk besvärinstans i patentärenden bör vara anordnad får kommittéerna lämna följande upplysningar om sit arbete och om de viktiga punkterna i det förslag som de avser att lägga fram.

Enighet råder inom kommittéerna om att föreslå att en gemensam nordisk administrativ instans i patentansökningsärenden skall inrättas. En förutsättning härför är dock att ett system med nordiska patentansökningar genomförs. Kommittéerna är vidare eniga om att ett sådant organ skall vara tredje instans och således ha till uppgift att som högsta instans pröva besvär över beslut som meddelas av de nationella besvärinstanserna. Såvitt kommittéerna funnit kan ur statsrättsliga synpunkter hinder inte anses möta mot att ett sådant organ inrättas. Frågan belyses närmare i bilagda promemoria.

Kommittéerna avser att föreslå, att talan till organet skall kunna fullföljas i samma utsträckning som talan enligt 24 § förslagen till patentlagar kan föras hos de nationella besvärinstanserna. Det förutsätts dock, att ärenden angående s. k. hemliga patent undantas från det gemensamma organets kompetens.

Beträffande frågan om organets kompetens skall avse såväl nordiska som nationella patentansökningar kan framhållas följande. Syftet med att inrätta en gemensam besvärinstans är att söka åvägabringa och vidmakthålla en enhetlig praxis i patentärenden. Önskvärdheten härav är givetvis mest framträdande då det gäller nordiska patentansökningar. För att utveckla och upprätthålla en likformig rättstillämpning är även bedömningen av nationella ärenden

av betydelse. Under en övergångsperiod efter de nya patentlagarnas ikraftträdande kommer ärenden som rör nationella patentansökningar att vara i majoritet. Det är viktigt att undvika en ordning, som innefattar att det finns flera prejudikatbildande organ vid sidan om varandra. Kommittéerna avser med hänsyn härtill föreslå, att ett gemensamt organ ges behörighet att pröva besvär även i ärenden som rör nationella patentansökningar. Även sedan antalet sådana ärenden, såsom kan förutsättas, efter hand nedgått — de kan så småningom förväntas komma att utgöra endast en förhållandevis ringa del av det totale antalet patentansökningar — bör de kvarstå under det gemensamma organets kompetens. Nyss anförda synpunkt om det angelägna i att undvika ett system med flera prejudikatbildande organ gäller nämligen även i ett sådant läge.

Vad gäller besvärinstansens organisation och verksamhetsformer avser kommittéerna — efter vad nu kan bedömas utan annan meningsskiljaktighet än den som en ledamot av den svenska kommittén torde komma att anmäla i vissa grundläggande frågor, bl. a. såvitt angår utseende av ledamöter och ersättare, som vederbörande kommittéledamot anser böra ske genom en nordisk ministerkommitté — att föreslå i hudsak följande.

Organet förutsätts, liksom de nationella besvärinstanserna, skola bestå av lagkunniga och tekniskt kunniga ledamöter. Som en minimiorganisation har kommittéerna tänkt sig fyra lagkunniga ledamöter, varav en från varje land, och sex tekniskt kunniga ledamöter. Förutom de ordinarie ledamöterna skall det finnas ett visst antal ersättare. Dessa skall kunna tillkallas när ledamot är förhindrad att tjänstgöra eller då arbetets omfattning gör det nödvändigt.